

Rudolf János
8360 Keszthely Zámot 23

Ügyszám: 8.B.83/2020

Drága Dóra,

A határozati részben itt most csak annyi lesz

Részítélet

/ezt a formabontó technikát csak ellestem öntől, na milyen? na jó nem gonoszkodok, nem lesz rossz csak így nevetve kezdeni jobb.. különben is, múltkor mutattam hogyan, most pedig azt hogyan ne./

Most pár hónapja indítottam eljárást -át küldtem önnek is- arról, hogy érdekel a komplett keszthelyi bírósági irattár. dr. Benedek Katalinnal kötelező köröket már megfutottuk, nem adja, nem szeretné, tehát elő is lett készítve. Szerintem jó hangulatban történt, már a keretek a lehetőségekhez képest. Tisztáztuk nem arról szól nem akarja, hanem most ez a dolga. Még aranyosan kedvesen buksimat is megsimogatta. Azt ugyanis mindenki érzi mi a jó, mi lenne a helyes, nem ellenére lenne segítene is ő benne. Csak hát ez van, kötve van a keze. (de nincsen kötve, csak ezt fenn kell tisztázni)

Ez az irattár történet tehát megint egy olyan történet lesz, amire majd büszkék leszünk, akiknek utólag említjük pedig hitetlenkednek. Pedig itt a Földön minden ilyet ember csinált, „teremteni” csak Isten tud. Szoktam ezzel a teremtős kijelentéssel főleg akkor viccelődni, mikor vállalkozó „munkahelyeket terem”. Pupákok a vállalkozó már Isten lett? Akkor ne ruházzátok át teremtés jogát. Egy vállalkozó keresleteket elégít ki, tehát fogadjátok el munkahelyet nem „teremt”. Ezzel értetve meg itt ezen iratban is, hogy amit ember készített az nem lehet hihetetlen. A közcélú adatok megszerzése vagy a bírósági irattár nem „csoda”, hisz ezeket is mind ember készítette.

A lényeg: a „megszerezzük bírósági irattárat” (csodát nép előtt) dr. Kiss Lajos fogja tenni.

Ehhez a csodához szükség van az ön segítségére.

Az igazi csoda ugyanis Lajos maga (és nem a bírósági irattár megszerzése) de Lajos nem hisz még magában. Vagyis hisz már valamennyire, de jobban kéne. Benne van a csoda is és a nagyszerű jogász is. A jogász része nem is vita, még a kisújjából is kirázza. Ezen már nyáron túljutottunk, mikor „ha HelikonPortál nem létezik akkor nem is perelhetett volna” témát megfutottuk. Akkor Lajosban a csodát fojtották és mégis a jogász lazán ment. Csak kicsit kellett gondolkodnia ha valami nem is létezik hogyan perelhetett, és a jogász pillanatok alatt bizonyított. A képességéről tehát kétség sincsen, a hitét viszont erősíteni kell. Nos ebben lesz ön a nagy segítség.

Henivel mindig érdekes téma, a kérés nem kérés. Heni sosem kér, ő nem. Pedig mindig mondom neki, hogy nincsen olyan, hogy „kérés”. Van olyan, hogy könyörgés, én azt nagyon becsülöm is benne ő nagyon nem, a másik verzió pedig a "felszólítás a jóra". Mert jó adni, tehát jót teszel. Amikor kolduló rendek is rongyokban járták az utcákat, ők nem valamire gyűjtöttek, hanem pont azzal az emberrel tettek jót, aki nekik adott. Aki adományozott azt utána jó érzés töltötte el. Tehát nem a kolduló szerzetes kapott, hanem jó érzést ő adott. Így a felszólítás a jóra megint nem kérés. Ez mind itt azért fontos, mert ami az ön nyelvén „részítélet”, az enyémen „felszólítás a jóra” lesz.

A bíróságainkat fogja védeni ha a háttérüket levakarjuk róla (legtisztább eset a devizaperek, ahol nem szegényeket fosztottak ki, ők hitelt eleve nem is kaptak, ám a közbizalmat buktuk) a cél tehát eleve közös. Fentebb pedig már írtam miben lesz ön nagy segítség, ott a felszólítás a jóra. Ez ugyanis normális világban nem büntetés, hanem lehetőség. Én csak látszólag hozok ítéletet, persze hát elviccelem, a valóságban lehetőséget teremtek. Olyan ami jó érzés önnek.

De legyen mindig kitekintés is a világra: minapi hírekben az a 16éves gyerek aki felakasztotta magát mert suliban szekálták, ott lényegest most is elsumákolják: nos az „rendészeti szakközép”.

Amit a sajtó elhallgat abban pont az a lényeg, hogy jövődő kisrendőreink kergették halálba a jövődő kisrendőret. Már abban az életkorban olyan durva ott a helyzet. Én simán feloszlatnám most az iskolát, menjen mindenki péknek vagy cipésznek, aztán 5 év múlva aki még mindig rendőr szeretne lenni, azt jelentkezhethet újra.

Nálunk is most ősszel kezdődnek az országos karate versenyek, látom háttérben mi megy. Zárt csoportban olyan 5danos mester aki az én fiammal akár 1órát is játszik, aki karatés TEK-esből egy mozdulattal hármat is simán elken, nagyon nem akarja ezek is jöhessenek. Cselgáncs (Judo) nagyembere (4dan) fújja hozzá hátszelet, ott még rosszabb a helyzet. Az a témájuk hogyan kellene megszabadulnunk másoktól is, de kiemelten a rendvédelmisektől. Technikájuk nulla és veszélyesek, már közük sincsen a sporthoz. Nem ellenfelek nem kellene. Csatloljak oldalakat olvasni akarja? Korábban már megadtam annak a barátnőmnek a privát telefonszámát ki egyetemen jogot tanít, mert ő is ugyanígy látja, utcán járva tapasztalja, győzze hallgatni sorolja - de ön nem is hívta. A bíróságok háttérében bőven van tehát munka.

Fentről is (deviza) lentől is (rendőr) nem olyan a helyzet, hogy segítség nélkül kezelhessék. Joga van a társadalomnak tudni és segíteni is ebben. (ez már nem egyedül az önök gondja + amit a végzésekből önként kirakatba ma kitesznek csak ócska álca) de elsősorban a társadalom joga.

Ahhoz viszont, hogy ezt meg is tudjuk lépni több mindent is helyére kell tenni. Bennünk dől el (nem ott fenn ahol majd intézzük, az csak látszatra van) Ez a része hosszú lesz:

Lajosnak 2 szép új bicikrije is van. Az egyik az elhíresült camping amit a tűzeset után több napig annyira keresett is, és egy másik amit nyáron kapott. Egy rendes igazi nagybicikli. Új csepel. Lajosnak az a „biciklizés” ha körbetekerjük a Balatont. Ha csak ebédelni kell akkor Veszprémbe a camping is elég, felesleges a nagyot is elővenni (egy korábbi nagyot) ha pedig a fonyódi rendőrségre kell menni, akkor nem is érte én miért nézek rá kerek szemekkel, hisz az sima pálya. Fonyód felé még domb sincs, biztosan én vagyok a buta földrajzot miért nem ismerem? Jártál már arra? Kérde. Hát nem, én tényleg nem. „Tényleg nem?” Csap le rá. Na jó „hagyjuk témát” Zárom le.

Nekem mindig millió dolgom, de így is minden nap bicikliztem picikkel. Egyet biztosan, de volt napi többet is. Viszont ez sosem elég. Lajos te nagy biciklis vagy. Manó (7éves) itt nyüstitől megint pont biciklivel, kérlek biciklizz vele. „Jó-jó de most” és sorolja mit tenne de semmi lényeges. Most nyüstitől a gyerek menjetek. Látod Manó már ide is hozta biciklidet. „Persze, persze..” de látszik Lajos meg van ijedve. Hát mégiscsak gyerek, nem tenne Lajos semmi rosszat, látszik félti ő gyereket, de ezt nem mondja, csak máris izgul rajta. Program is változik, baj is lehet belőle. Oké, beszéljük meg.

Lajos csak annyi a lényeg, hogy a gyerek megy összevissza, kanyarokat levágja, átrobog minden - ezzel Lajost még jobban megijesztem pedig csak kimondom amit ő nem mer- ám semmi baj, mert Manó nagyon szót fogad. Neked csak annyit kell tenni mindig mondd neki és Manó azt teszi. Te mondd neki kereszteződésben megáll, vasúti síneken áttolja, kanyarodásnál kiteszi kezét, stb.. és minden rendben lesz. Tehát csak nagyon pontosan a kresz szerint mindent betartva. Az aprót is. Na jó - mondja Lajos- de tudod te is nem úgy biciklizünk? Én sem úgy csinálom. Mikor bicikliztem utoljára úgy? - kezdi el ismét az izgulást..

Lajos engem nem érdekel ki hogyan biciklizik, de ugye nem akarod megvitatni, hogy stop táblánál megállunk? A gyereket is meg kell rá nagyon tanítani, aztán ha 10-20 év múlva kanyarodás előtt nem teszi ki a kezét, az engem már nem érdekel. De ugye most tudnia kell mi a szabály? Mindig azokkal van baj akik azt sem tudják mi a szabály aztán megszegik. A gyerekeknek előbb meg kell ismerni, aztán majd ha tudja is mit tesz, az mivel is járhat, akkor akár már meg is szegheti. De amíg azt sem tudja mit tesz, addig nagyon tanítani kell. Mert nem butaságok a szabályok, pont őt védik. Ha kimegy a vonat elé kinek lesz rossz? A vonatnak vagy a gyerekeknek? A síneknél tehát azért van az a szabály figyelnie kell, mert az a szabály pont őt védi. Neki lesz rossz ha tudatlan a vonat elé megy, tehát tudnia kell róla.

Tehát megteszed Lajos, hogy a kreszt most gyerekekkel nagyon betartjátok? Ha te nagyon betartod a szabályt, akkor semmi baj sem lesz. Tudod te a kreszt, és a gyerek is szót fogad. Ügyesek lesztek.

Aztán persze nem lett semmi baj, jól is érezték magukat, csak biciklizést követő beszélgetés: Látod nálam jobban senki sem tartja be a szabályokat, de ő is betartja szabályokat csak a bicikli az más, replikázik Lajos. Nincsen „más”. Szabály van és kész. Betartod nem tartod, ismered nem ismered, összesen ennyi és nincsen több lehetőség.

De higgyem el ő csak a bicikli szabályokat szegi meg, a jogot ő nagyon betartja, miért nem lehet az ügyvédem mégse? - én tudom őt most ez foglalkoztatja ám már megint oda üt, ahol fáj. Csak kíméletlen a pofámba vágja. De jó is nekem. Most kellene örülni közösen a sikeres biciklizésnek de ha neki valami fáj, akkor azt én nagyon megkapom.

Lajos az én apukám a Föld legjobb borásza. Kicsi túlzás sincsen benne, de még nem is azért mondom mert az én Apukám. Aki egyszer iszik belőle elalél tőle, gyerek kora óta szinte csak ezt csinálja. Dolgozott sokat mellette de ezt sosem engedte. Állításomat több mindennel is tudom igazolni.

Egyik nyugati nyaralásunkon történt, hogy vettem pár üveg bort estére, mert az milyen jó is lesz. Aztán csalódtam, kiöntöttem őket mert ócska. Másnap dühösen robogtam belváros legnagyobb áruházába és szó szerint végigvásároltam. Majdnem minden borból vittem egyet. A csak ránézésre is ócskák maradhattak. Aztán több napig az volt a program, hogy este bort kóstolgtattunk. Akadt aminek már a szaga sem tetszett, azonnal ment a csapba. Aminek lehetett értelme azt kóstoltuk, ám a próbát egyik sem állta. Voltak nem rosszak is köztük de olyan jó bor egy se.

Roppant furcsa érzés volt, hogy amíg csak a jót szoktuk (Apukám borát) addig azt észre sem vettem. Én tényleg kerestem, és nem azért Apukámnak mutassam van nála jobb is, hanem mert nekem is furcsa érzés mikor azt mondom nincsen az övénél jobb. Ha csak harmadik lenne vagy az ötödik, nekem az is nagyon komoly lenne. Így meg hihetetlen.

Ugyanilyen igazolás csak, hogy igazi rendes borászok járnak hozzám, hogy hozzak nekik belőle. Hát minek neked Apumé, hisz van neked is borod? De az olyan jó csak pár litert hozzak, könnyörögtek nekem még neves emberek is.. Képzed múltkor összekevertem a sajátommal meséli - amire Lajos megkérdezi ha „mese” akkor kitalálta-e de ezt a fülünk mellett el kell engedni mert borász „meséli” - nos azért keverte Apum borát össze a sajátjával, hátha több lesz belőle de úgy nem lett már olyan jó. Borász ezzel akar nyomást helyezni rám, hogy kevesli amit legutóbb hoztam neki, és ne is mondjam el Apukámnak mit tett a borával, ő azt kéri... Amiben púder (hízélgés) is van persze, ám az is, hogy valóban bort akar. Borászok akarnak tőlem Apukám borából, szuper mi? Bakonyi Karcsi bácsival duruzsolás azt ment, a szőlész meg a borász néha nagyon egymásra találtak, engem a gyereket meg zavart, ami akkor még szerintem a nagy semmi volt. Nekem azóta herótóm van ettől a szőlő és bor témától, ám el kell ismernem, a szőlőjük és a boruk, amit végén kiadtak a kezükből, na az valóban nem semmi.

Natehát Lajos, van nekünk egy hordó csodás borunk az én Apumtól. Csodás ez? Csodás.

Abba mi nem önthetünk bele egy vödör pisit, mert abból mi lesz? Egy hordó pisi. Az onnét már nem nagyrészt bor lesz, hanem csak sok-sok pisi.

Nekünk (Apumnak és nekem) pont azért működik, mert nálunk nincs is pisi. Mindenki pisilget összevissza, mindenbe bele, hisz már semmi sem számít - de mi nem.

Apumnál a bor szőlőből van (minő meglepő) és pont úgy intézi gondozza kezeli, ahogyan azt kell. Én sokat voltam vele pincékben, én tudom Apum semmi különlegeset nem csinál. Akik iszogatják szokták kérdezgetni mi van benne? Tippetgetnek fűszerekre, gyümölcsökre, már előre nevetgélni szoktam rajtuk. Mindig mondom csak szőlő van benne és bor. A bor az ilyen. Igyál még.

A többiek mindegyik trükközik. A jók azok csak piciket semmiket de már azok is, észre sem veszik. Majd mikor a poharukba töltik akkor a bor is „élőlény” (Apukám szerint!) azaz a bor sem hülye, ott lesz az a trükk tehát a poharukban is. Ilyen egyszerű.

Lajos én azért nem engedem meg soha senkinek (nem csak neked hanem másnak se) hogy ügyvédem legyen, mert mindegyik ügyvéd trükközik. Ahhoz szoktak, hogy győzelmet csak úgy érhetnek el.

Nem nagyképűségből nem engedem én ezt meg, például azért mert én értenék hozzá hisz ez nagyon nem igaz. Annyi sok szelete van ennek jognak is, aki nincs benne napi szinten az semmit sem tud. Pusztán engem szokott érdekelni az eredmény. Én több alkalommal is pereskedtem még saját magam ellen is mert annyira érdekelt az eredmény. Nekem nem a győzelem kell minden áron hanem az eredmény érdekel. Ti dicsőséget hajtokotok de nekem információ kell.

Csináltam sok olyat is ahol ha az én igazam győz annak a vesztese is én leszek. Vittem kirúgott dolgozó perét a tulajdonomban levő cég ellen. Aztán nyertünk a perben és én fizettem ki a cégnél. Vagy mikor Nádler Józsi engem megcimmog de elkergetik azaz elveszti, akkor én indítom az eljárást Nádler mellett és saját magam ellen. Mert Józsi még leírni sem tudta mit akar. Aztán azt az eljárást is én nyerem és akit rosszfiúnak mondanak ki is én leszek. Ugyanabban az iratban. Győztes és vesztes egyszerre. Az első fokot megtámadó személy és az eltiltott személye ugyanaz. Én.

Érted már? Nekem teljesen más a cél. Amúgy pedig van jelentősége?

Igen van. Nekünk van eredményük, nekünk van borunk (nekik pedig nincs, ami baj)

Tehát mi csak fehér mezőről léphetünk a fehérre. Mi nem léphetünk feketéről-feketére de még fehérről sem léphetünk feketére, mert megette az egészséget a fene.

De Lajos megint felesel, ő sosem lép feketére.

Én tudom ezt, ám az ügyvédi törvény alapja, hogy csak segítheted a helyes szint meglátni, de nem te döntesz, hiszen nem is a te életed. Az ügyfeled döntésének következményeit sem te viseled. Hát átvállalnád a döntés felelősségét mikor azt nem rajtad verik le? Én tudom alapból megtennéd, de neked csak azt kell segítened minél kevesebbet büntessék. Ha hülye akkor tegyék meg veled.

Menteni akkor is van mit. Menteni mindig van mit. Nincsen olyan gyilkos akin nincsen mit.

Tehát nagyon jó jogász vagy te, ám ha helyettem viszed el a balhét akkor nekem téged ki kell rúgni.

De fordítva is, ha te döntesz és én viszem el a te döntésed következményét, akkor is ki kell téged rúgni. És ez eddig csak a kresz szabály ami mindig érvényes rád is és mindenki másra is. Nekünk ehhez van még jó borunk is, ami azt jelenti ha trükközgetnél (mert csak nagyon győzni szeretnél) az nálam ismét egy kirúgási ok. Elrontod az eredményt (apró csillogásért cserébe) Amit ismét nem megvitatok, hanem meg kell tennem. Én bort akarok és nem dicsőségserlegeket helyette. A bor finom, a bor élmény, de szekrényben az a sok csillogó kupa csak porfogó.

Mi ügyünkben nagyon érdekes eredmények vannak eddig:

- ha azt mondom „amit nem látok nem írom alá” akkor az azt jelenti már iratokat sem kell készíteni.

Várandós anyukát bilincsel, házát kipakolja, még adatát sem tudja, majd már ott sem történt semmi.

- az egyik legelső rendőrségi irat arról szól, „én csinálom a dinoszaurusz képeket, nem a gyerek, adja vissza a számítógépeket.” Utána másfél évig önmagát mosdatja. Addig nem eszik 5 gyerek?

- de az első bírósági iratokban is benne van „Székely nagyon hülye, a vád állítása igaz, hirdessen ítéletet.” Akkor még meg is veret. Pedig előre írásban szólok, őt védem: figyeljen oda.

Valahol kapcsolniuk kellene. Ha ennyire tiszta „dinos” történetben sem képesek akkor ott komoly gondok vannak. Én kíváncsi vagyok mire is képesek. Én nem győzni megyek. Biztosan érted már.

Érti hát, csak nagyon bántja még az is mikor rendőrök ütöttek és nem akadályozta, mert nem is látta, nem is volt ott. Ez is fontos téma számára. Hisz pontosan azt tette amit én kértem is tőle. Én kértem menjen el, ő elment, tehát csak megtette pontosan azt amit kértem is.

Mindig visszatérünk oda, ha ő nem azt tette volna amit én kérek, akkor megakadályozhatta volna.

Ez viszont csak részben igaz. Ha jelen van biztosan tesz ellene, ám az a része már tévedés, hogy megakadályozhatta volna. Jelenlétével csak azt érte volna el, nem előtte csinálják hanem később.

Ha később történt volna senki sem láthatta volna, ezért sokkal durvábban is történik.

Ez itt nekünk sok óra volt, ide +8 oldal is lenne, itt jelentősége sincs és titoktartás is vonatkozik rá.

dr. Kiss Lajos készen áll a feladatra, ő az én ügyvédem. Én nagyon büszke vagyok rá.